

“Al conmemorar el 1700° aniversario del primer Concilio de Nicea, e inspirados por la oración de Jesús para que todos sus discípulos sean uno (Jn 17,21), nos sentimos alentados en nuestro compromiso de buscar la restauración de la plena comunión entre todos los cristianos, tarea que emprendemos con la ayuda de Dios”.

(Papa León XIV)

SED DE DIOS

“Yo tengo un deseo que yo sé que este mundo no puede satisfacerlo. No sé si a ti te ha pasado, pero yo he pasado toda la vida con esta sensación de vacío, de sentir que este mundo no podrá llenar ese vacío. De repente, quería una relación romántica y ponía a la pareja en un pedestal, como si fuera a darme la felicidad, la paz... y no. A lo mejor estaba confundiendo ese espacio... ¿será que ese espacio, quizás, es el espacio de Dios, el espacio de la divinidad?”. Estas palabras no son mías, sino de la cantante Rosalía en una entrevista en el podcast “Radio Noia”.

Seguro que muchos de vosotros habéis escuchado hablar de “Lux”, el nuevo disco de la artista catalana, que es una búsqueda de la trascendencia, la espiritualidad y la fe. Un trabajo artístico en el que, sin duda, hay muchas referencias a Dios y al deseo de plenitud que solo Él puede llenar.

Sinceramente, celebro la publicación de este disco. Dentro de esta industria musical marcada, en muchos casos, por letras superficiales y machistas, la nueva música de Rosalía es una bocanada de aire fresco e invita a muchos jóvenes a reflexionar sobre la vida, más allá de lo material. En la actualidad, muchos jóvenes no han escuchado nunca hablar de Dios, por esto, agradezco este disco, porque puede llegar a un público

Toni Barber

muy alejado de la Iglesia.

Al mismo tiempo, creo que cometemos un error si idealizamos a Rosalía, es decir, convertirla de repente en un “referente católico” supone una visión muy simplista y reduccionista, pero creo que hay que darle una oportunidad a este proyecto musical. En la canción “Reliquia” la cantante se inspira en Rosa de Lima, religiosa peruana considerada la primera santa de América, cuyos restos se encuentran esparcidos en diferen-

tes sitios del mundo. En “Mio Cristo Piange Diamanti” narra la amistad entre Santa Clara de Asís y San Francisco de Asís, con frases como “Mi Cristo llora diamantes, siempre te llevo conmigo”.

En “Sauvignon Blanc”, dice: “Ya no quiero perlas ni caviar. Tu amor será mi capital. ¿Y qué más da? Si te tengo a ti, no necesito nada más”. También trata el tema de la muerte y cómo afrontarla en “Magnolias”, con versos como “Dios desciende y yo asciendo. Nos encontramos en el medio.”

En mi opinión, este disco ayuda a destapar las mentiras que han triunfado en la sociedad actual: somos autosuficientes, libres, nuestros deseos son derechos, Dios no existe ni es necesario, somos solo materia y solo el placer es fuente de felicidad. Benedicto XVI nos recordó que “el mayor drama de la modernidad no es la rebelión contra Dios, sino la indiferencia hacia Él, como si fuese irrelevante para la vida”.

A pesar de las dificultades, y que suponga ir a contracorriente, el resurgimiento de la fe en las nuevas generaciones es ya una evidencia. Los jóvenes están cansados de la superficialidad que impera ¡Gran noticia! Y es que, como dice el salmo, “mi alma tiene sed de Dios, del Dios vivo” (Sal 42,3).

Sonia Febrer Romero

Una crida a una conversió personal, comunitària i pastoral

Dia 22 de novembre va tenir lloc, a les dependències del Santuari de la Mare de Déu del Toro, la primera sessió d'aquest curs del Consell Pastoral Diocesà.

En primer lloc, es va fer una pregària i el bisbe Gerard va explicar l'actual reforma de la secció pastoral de l'Estatut de la Cúria Diocesana que, entre d'altres coses, ha suposat la transformació dels secretariats en delegacions. Tots els delegats, per tant, formen part del Consell Pastoral Diocesà.

A la reunió també van participar els membres de l'equip sinodal de Menorca. En aquest sentit, el Bisbe, va fer un comen-

Bisbat de Menorca

tari sobre el Jubileu dels Equips Sinodals, celebrat a Roma del 24 al 26 d'octubre, al qual va participar l'equip sinodal menorquí. D'aquest Jubileu el missatge principal que s'extreu és la necessitat que tots visquem una conversió sinodal missionera,

perquè esteim destinats a anunciar l'Evangeli. Els integrants de l'equip sinodal també van assenyalar la importància del mètode de conversa en l'Esperit, un estil de pregària i discerniment utilitzat al llarg del Sínode sobre la sinodalitat.

També es va informar que el curs 2026-2027 es farà a Menorca una Assemblea Diocesana. Després es va obrir un temps de diàleg sobre el Sínode. En diferents intervencions es va compartir la importància d'aquesta conversió personal a la qual ens convida el Sínode. Finalment, es va presentar la nova pàgina web del Bisbat de Menorca (bisbatdemenorca.org).

Diumenge Segon d'Advent

Lectura del llibre del Profeta Isaïes 11,1-10

Aquell dia, la soca de Jesè tallada traurà un rebrot, naixerà un ull de les seves rels. L'Esperit del Senyor hi reposarà: esperit de saviesa i d'enteniment, esperit de consell i de valentia, esperit de coneixement i de pietat, i l'omplirà de reverència envers el Senyor. No judicarà per les aparences ni decidirà pel que senti dir; farà justícia als desvalguts, sentenciarà amb raó a favor dels pobres del país. Una renyada de la seva boca abatrà el violent, una alenada dels seus llavis matarà l'injust. S'armarà de justícia la cintura, se cenyirà de lleialtat. El llop conviurà amb l'anyell, la pantera jaurà amb el cabrit, pasturaran junts el vedell i el lleó, i un minyó petit els guiarà; es faran amigues l'ossa i la vaca, les seves cries jauran juntes i el lleó menjarà farratge amb els bous; les criatures jugaran damunt el cau de l'escurçó, els infants ficaran sa mà dins l'amagatall de la serp. Ningú serà dolent ni farà mal en tota la seva muntanya sagrada, perquè el coneixement del Senyor haurà omplert el país com l'aigua que cobreix el fonsal de la mar. Aquell dia els estrangers vindran a consultar el rebrot de Jesè que s'alçarà dret com a bandera dels pobles, i el lloc on residirà serà ple de glòria.

Salm responsorial 71

R: **Que el benestar floresqui en el seus dies i mesos i anys abundi la pau.**

Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Roma 15, 4-9**Lectura de l'Evangelí segons Sant Mateu**

3, 1-12

Per aquells dies vingué Joan Baptista, que predicava així en el desert de Judea: Convertiu-vos, que el Regne del cel és a prop. És d'ell que deia el Profeta Isaïes: Una veu crida en el desert: "Obriu una ruta al Senyor, aplanau-li el camí." Joan duia una capa de pell de camell, es cobria amb una pell la cintura i el seu aliment eren llagostes i mel boscana. Anaven a veure'l de Jerusalem, de tot arreu de la Judea i de tota la regió del Jordà, confessaven els seus pecats i es feien batiar per ell en el riu Jordà. Però quan va veure que molts dels fariseus i dels saduceus venien a fer-se batiar, els va dir: Cria d'escurçons, ¿qui us ha ensenyat mai com podreu fugir de la justícia que s'acosta? Demostrau amb fets que us voleu convertir. No visqueu refiats pensant que sou fills d'Abraham; que Déu pot donar fills a Abraham fins i tot d'aquestes pedres. Ara la destrala ja està clavada a l'arrel dels arbres, i ja sabeu que l'arbre que no dona bons fruits és tallat i tirat al foc. Jo us batii només amb aigua perquè us convertigueu, però el qui ve després de mi és més poderós que jo, tan poderós, que no som digne ni d'aguantar-li el calçat. Ell vos batiarà amb l'Esperit Sant i amb foc. Ja té la pala a ses mans per ventar la seva era; el seu blat, l'entrarà dins el graner, però la palla, la cremarà en el foc que no s'apaga.

Lectura del libro de Isaías 11, 1-10**Salmo responsorial** 71

R: **Que en sus días florezca la justicia y la paz abunde eternamente.**

Lectura de la carta del apóstol**san Pablo a los Romanos** 15, 4-9

Hermanos: Todo lo que se escribió en el pasado, se escribió para enseñanza nuestra, a fin de que a través de nuestra paciencia y del consuelo que dan las Escrituras mantengamos la esperanza. Que el Dios de la paciencia y del consuelo os conceda tener entre vosotros los mismos sentimientos, según Cristo Jesús; de este modo, unánimes, a una voz, glorificaréis al Dios y Padre de nuestro Señor Jesucristo. Por eso acogeos mutuamente, como Cristo os acogió para gloria de Dios. Es decir, Cristo os acogió para gloria de Dios. Es decir, Cristo se hizo servidor de la circuncisión en atención a fidelidad de Dios, para llevar a cumplimiento las promesas hechas a los patriarcas y, en cuanto a los gentiles, para que glorifiquen a Dios por su misericordia; como está escrito: «Por esto te alabaré entre los gentiles y cantaré para tu nombre».

Lectura del santo Evangelio según san Mateo

3, 1-12

Por aquellos días, Juan el Bautista se presentó en el desierto de Judea, predicando: «Convertíos, porque está cerca el reino de los cielos». Este es el que anunció el profeta Isaías, diciendo: «Voz del que grita en el desierto: "Preparad el camino del Señor, allanad sus senderos"». Juan llevaba un vestido de piel de camello, con una correa de cuero a la cintura, y se alimentaba de saltamontes y miel silvestre. Y acudía a él toda la gente de Jerusalén, de Judea y de la comarca del Jordán; confesaban sus pecados; y él los bautizaba en el Jordán. Al ver que muchos fariseos y saduceos venían a que los bautizará, les dijo: «¿Raza de víboras!, ¿quién os ha enseñado a escapar del castigo inminente? Dad el fruto que pide la conversión. Y no os hagáis ilusiones, pensando: "Tenemos por padre a Abrahán", pues os digo que Dios es capaz de sacar hijos de Abrahán de estas piedras. Ya toca el hacha la raíz de los árboles, y todo árbol que no dé buen fruto será talado y echado al fuego. Yo os bautizo con agua para que os convirtáis; pero el que viene detrás de mí es más fuerte que yo y no merezco ni llevarle las sandalias. Él os bautizará con Espíritu Santo y fuego. Él tiene el bieldo en la mano: aventará su parva, reunirá su trigo en el granero y quemará la paja en una hoguera que no se apaga».

Canviar de direcció

Les lectures que acabam d'escoltar ens comuniquen un missatge d'esperança i ens conviden a la conversió. Ja de bon començament, el profeta Isaïes es dirigia a un poble ple de desesperança; a causa dels seus pecats i de la seva infidelitat a l'aliança, el profeta anuncia un futur millor. Es tracta de la vinguda d'un rei sobre el qui reposarà l'Esperit del Senyor, esperit de saviesa i discerniment, de consell i de força, de coneixement i de temor de Déu. Aquest rei-messies inaugurarà una nova era, un nou regne de justícia i de pau, on l'ordre i l'harmonia perdudes en la creació seran restablertes. De la soca de Jessé en naixerà un rebrot. La fe cristiana descobreix en Jesús de Natzaret la realització d'aquesta promesa que Déu fa al seu poble per mitjà del profeta. Sant Mateu acabarà la genealogia de Jesús, ficant-lo en la família de Jessé, pare de David, per "Josep, l'espòs de Maria, de la qual nasqué Jesús, l'anomenat Messies".

Joan té una cama a cada banda, és la frontissa entre l'antiga i la nova Aliança. Com els personatges que realitzen una missió de part de Déu té un naixement extraordinari, i reb un nom que senyala la missió que haurà de dur a terme: Johanan, Joan: Déu té misericòrdia. No va vestit a la moda, sinó com els antics pastors. Aquest home que atraurà moltíssima gent, viu en el desert de Judea i cridarà: "Convertiu-vos, perquè el regne dels cels és a prop". El desert on Joan proclama el seu missatge de conversió evoca, sens dubte, diferents ambients ordinaris de vida. Déu no deixa de venir a nosaltres en la realitat de la nostra existència, per a parlar-nos, desvetlar-nos, convidar-nos a retornar a ell. Convertir-nos significa justament abandonar la mala direcció on navegam per les nostres divisions, els nostres egoismes, la nostra indiferència, els nostres pecats, per agafar el camí de Déu. El camí de la unitat, del do d'un mateix, de l'amor. La conversió, com l'amor, és un programa que durarà tant com duri la nostra vida. Però la crida de Joan, el precursor, és friso per a nosaltres en aquest temps de l'Advent, on som cridats a obrir generosament el nostre esperit i el nostre cor a Crist que ens ve a trobar. No fem el suec! Perquè en la mesura en què arribem a escoltar aquesta veu del precursor, en la mesura que ens deixem atraure vers Déu, nosaltres podrem ser missatgers autèntics del Senyor en favor dels germans dispersos pel món i avançar cap a la unitat i l'amor a dintre de les nostres comunitats.

Josep Sastre Portella

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA
Salm de la 2a Setmana
Dl. 8: Immaculada Concepció de Maria: (S): Gn 3, 9-15. 20 / Sl 97 / Ef 1, 3-6. 11-12 / Lc 1, 26, 38.
Dm. 9: Fèria: Is 40, 1-11 / Sl 95 / Mt 18, 12-14.
Dc. 10: Fèria: Is 40, 25-31 / Sl 102 / Mt 11, 28-30.
Dj. 11: Fèria: Is 41, 13-20 / Sl 144 / Mt 11, 11-15.

Dv. 12: Fèria: Is 48, 17-19 / Sl 11 / Mt 11, 16-19.
Ds. 13: Santa Llúcia, verge i màrtir (MO): Sir 48, 1-4. 9-11b / Sl 79 / Mt 17, 10-13.
Dg. 14, III d'Advent: Is 35, 1-6a. 10 / Sl 145 / Jm 5, 7-10 / Mt 11, 2-11.

Caminamos juntos

El corazón de la sinodalidad (4)

Hoy terminamos de sintetizar las claves de la primera parte del documento: "La espiritualidad sinodal" y "La sinodalidad: profecía social".

1) La verdadera renovación de la iglesia solo puede venir de la escucha profunda de la Palabra de Dios y de la guía del Espíritu. Por ello, la sinodalidad no es un nuevo modo de organizar la Iglesia, sino que esta nace de la acción del Espíritu Santo, como forma de vivir su acción desde la fe y la apertura a la gracia de Dios.

El método, ampliamente utilizado en las sesiones del Sínodo en Roma, que mejor expresa esta espiritualidad es la conversación en el Espíritu, un método en el que los creyentes nos reunimos para juntos escuchar y escucharnos con atención, juntos discernir con sinceridad y juntos buscar lo que Dios quiere. Es un proceso que no es sólo un intercambio de ideas, sino un camino de oración, silencio, escucha mutua y búsqueda compartida de la Verdad.

La conversación en el Espíritu durante el Sínodo sobre la sinodalidad
Foto: Vatican News

2) La sinodalidad, después de los dolorosos escándalos de abusos, es también una llamada urgente a sanar y reconstruir la confianza dentro de la Iglesia, para devolver credibilidad y esperanza al Pueblo de Dios.

En un mundo marcado por el aislamiento, el individualismo y demasiadas posturas cerradas y exclusivistas, la Iglesia sinodal desea ser un signo de apertura y diálogo, una voz profética que nos llame a construir juntos relaciones más humanas, solidarias y responsables; escuchando a todos, especialmente a los más pobres y vulnerables y promoviendo una ecología integral, mediante el cuidado de la creación y la búsqueda del bien común.

María Victoria Aymerich Martínez

l'entrevista a:

LAURA RIUS PORTA

Laura Rius és llicenciada en filosofia, pedagogia i ciències religioses. Dia 12 de desembre oferirà una xerrada al Seminari Diocesà (Ciutadella) sobre el tema "Discerniment".

Què és discernir?

-Discernir brota de saber-nos fills de Déu Pare i consisteix a identificar, en la pròpia persona o en la comunitat, les crides de l'Esperit a viure concretament i responsablement allò que és més grat al Pare. En poques paraules: busca actualitzar Jesús en les nostres vides, per tant, és la manera de participar en l'acció de Déu en favor de la humanitat. I Ell parla tant en l'àmbit personal -Jn. 10,27- com en el comunitari -Ap. 2,7.

Com aplicar de forma senzilla i accessible el discerniment en la vida de les parròquies i els grups cristians?

-Segurament la millor aplicació serà començar, amb fe, a recercar a aquest Déu present en el nostre món, que es dona a conèixer i vol ser conegut i estimat. Des d'aquesta actitud bàsica, la comunitat, tal com ella és, pot preguntar-se per on l'Esperit està suggerint avui, en aquest món tan necessitat, ser presència de Jesús i del seu amor. Això comporta reunir-se, pregar, acollir la Paraula, escoltar-se profundament, mirar l'entorn, ser generosos. Són verbs que tots, com a batejats, podem fer, aprendre a fer i som responsables de fer-ho. I l'Esperit, que és alè de vida, actua en aquests verbs. Així, caminant, la comunitat aprèn a discernir, es forma més, etc.

En què consisteix el mètode de la conversa en l'Esperit? En quines circumstàncies es pot aplicar?

-Diria que en general, tota circumstància d'una comunitat cristiana és adient per una conversa espiritual perquè l'essencial és l'actitud interna dels seus membres, oberta a l'acció de l'Esperit, qui aleshores mourà la comunitat a fer el pas que realment pot donar.

L'anomenat mètode bàsicament consisteix en una manera d'escoltar activa, empàtica, benèvola, deixant-se afectar pel que diuen els altres i una manera de parlar confiada i honesta, expressant els moviments interns.

Els beneficis de la conversa poden anar des del creixement personal dels membres, passant per la resolució de conflictes fins a la presa de decisió en un assumpte apostòlic. En aquest darrer cas sí que són necessaris uns requisits tant de les característiques dels participants com del procés.

Quina és l'experiència de la teva pràctica personal amb el discerniment?

-En diferents contextos i situacions, la meua experiència és molt positiva, no perquè sigui una espècie de màgia que resolgui totes les dificultats sinó perquè discernir és una acció profundament humana i, per tant, està integrada en el nostre seguiment del Crist. Ser cristians no ens eximeix d'afrontar l'ambigüitat de les circumstàncies i d'haver de discernir per escollir el pas a donar. Tot al contrari, el discerniment ens permet viure plenament la nostra condició humana: som fills de Déu i, com a tals, l'estimem servint-lo en llibertat i sent participants en la seva acció salvífica.

Sonia Febrer Romero

plomes del periodisme catòlic 67

Josep Bosch Anglada

Nascut a Ciutadella (27-11-1900), va formar part de les trenta-set víctimes sacerdotals massacrades en les tràgiques jornades de novembre de 1936. Fou afusellat davant els murs del cementiri des Castell el dia 19, després de patir presó al vaixell Atlante a causa de la seva condició de prevere diocesà i com a víctima del periodisme catòlic i monàrquic que havia defensat aferrissadament.

Ordenat de prevere (1924), va prosseguir estudis a la Universitat Gregoriana de Roma, per tal de llicenciar-se en Dret Canònic (1927). Exercí la docència al Seminari i obtingué el càrrec de vicari de la Catedral (1932), alhora que fundava Acció Ciudadana i Acció Obrera de caràcter sindicalista.

Fou una ploma periodística molt llegendària.

da i, alhora, molt atacada a les capçaleres republicanes de Maó i Ciutadella. Sobretot, feu habitual dues col·laboracions constants. La primera, a *El Iris*, quan s'hi estrenà amb una sèrie d'articles quarismals entre febrer i març de 1929. De seguida, entrà en temes socials i polítics, sense descartar mai l'actualitat religiosa. Els firmaria amb el pseudònim "J. Facundo", formant sèries com ara les titulades "Acontecimiento Nacionales" i "Rápidas", que es perllongarien fins al juliol de 1936. Per a Maó, creà una correspondència setmanal en *El Bien Público*, tot rellevant Andreu Casasnovas, sota la firma "El Amigo Paco". S'hi estrenà el 7-4-1932 i la finí el 16-7-1936, dos dies abans de la guerra. Empresonat tres mesos a Calafiguera en el vaixell republicà, fou assassinat el novembre.

Miquel Àngel Limón Pons

Agenda

Solemnitat de la Immaculada Concepció

-A Maó: En la Parroquia de La Concepció, el domingo día 7 de diciembre, a las 18 h, Hora Santa con canciones de Hakuna. Lunes 8 de diciembre, Misa a las 12 h.

-Iglesia de las Concepcionistas Franciscanas, en Maó: Lunes 8 de diciembre, a las 9 h, Eucaristía presidida por el obispo Gerard. A las 18.30 h, canto de Il Vísperas.

-A Ciutadella: Trobada arxiprestal Jubilar: dilluns 8 de desembre, Eucaristia, a les 12 h, a la Catedral, presidida pel bisbe Gerard. Al final de la celebració, el Bisbe impartirà la benedicció papal. Es suspeneu totes les misses del matí a Ciutadella. La celebració es podrà seguir en directe pel canal de YouTube del Bisbat de Menorca.

Recés per als preveres

Dimecres 10 de desembre, al matí, recés per als preveres al Santuari de la Mare de Déu del Toro.

Oración Carmelitana

El viernes 12 de diciembre, entre las 19 y las 20 h, en la capilla Ntra. Sra. del Carmen, en Ciutadella (C/ de Maó, 16).

Segona jornada de teologia

Divendres 12 de desembre, a les 20.15 h, al Seminari Diocesà (Ciutadella). Conferència a càrrec de la professora Laura Rius sobre el tema **"Discerniment"**.

Clausura del 50 aniversari de la parròquia de Sant Antoni abat de Maó

Dissabte 13 de desembre al matí la comunitat parroquial de Sant Antoni abat de Maó peregrinarà a la Catedral de Menorca per a guanyar el Jubileu de l'esperança.

Pregàries d'Advent dels Equips de la Mare de Déu

-Dissabte 13 de desembre, a les 21 h, a l'església de Santa Maria, a Ferreries.

-Diumenge 14 de desembre, a les 17 h, a la parròquia de Sant Rafel, a Ciutadella.

Notícies nostres

Una jornada de trobada i solidaritat a Menorca

La Jornada Mundial dels Pobres es va celebrar a Menorca dia 16 de novembre amb gran participació i entusiasme. La trobada va començar amb la benvinguda del bisbe Gerard, que va inaugurar oficialment l'acte.

A continuació, els assistents van realitzar una visita al Museu Thalassa, a Es Castell, gràcies a la col·laboració de Tòful Mus, d'Amics de la Mar del port de Maó, i de l'Ajuntament des Castell. Posteriorment, vam gaudir d'una visita guiada per la història del poble, acompanyats per Xavi Martín, voluntari de Càritas, que va compartir els seus coneixements i anècdotes locals.

Després de les visites, vam poder compartir un dinar conjunt, preparat pels companys del Restaurant Escola Ca n'Aguedet, i organitzat amb la col·laboració del Club de Jubilats del poble, que ens

va cedir amablement les seves instal·lacions. La jornada va concloure amb una pregària a la parròquia del Roser, i un moment de reflexió i agraïment pel dia compartit.

Càritas Diocesana de Menorca

La ciència i la fe en diàleg

Dia 19 de novembre, durant la seva estada a Menorca, el professor Xavier Viñas va oferir una formació permanent per als preveres, diaques i vida consagrada i una xerrada oberta a tothom sobre el tema "Diàleg entre ciència i fe". El ponent va assenyalar, en primer lloc, la postura de l'Església, que, en el passat recent, està representa-

da per Sant Joan Pau II i el seu extens magisteri. Referent a la ciència, va indicar diferents teories sobre l'origen de l'univers, destacant la del prevere belga Georges Lemaitre, que se'l coneix com al pare de la teoria del Big Bang i que va afirmar que hi ha dos camins per assolir la veritat: la fe i la ciència.

A més, Xavier Viñas va destacar que la ciència té límits i les afirmacions han d'estar corroborades amb dades, i que la fe no pot demostrar-se, perquè el seu camp és la teologia i la metafísica, i conté misteris i realitats que transcendeixen la raó. La presència, al llarg de la història, de religiosos i preveres científics, indica que ciència i fe responen a preguntes diferents que poden coexistir i no contradir-se.

Al canal de YouTube del Bisbat de Menorca podeu veure la conferència completa.

Bisbat de Menorca

"Jo faig que tot sigui nou" (Ap 21, 5)

Els dies 22 i 23 de novembre es va celebrar a les Illes Balears el Dia de la Catequesi, una jornada per a donar gràcies a Déu per aquest gran do que ens ha regalat, i a tots els catequistes que es dediquen en cor i ànima a transmetre la nostra fe amb entusiasme i alegria.

A Menorca, les Eucaristies van ser molt viscudes i

participades pels infants, joves, els pares i els catequistes, i ens les celebracions es va recordar que la catequesi es fonamenta en l'Eucaristia, que és la font de la vida cristiana, i que tots els cristians hem de donar testimoni, amb coherència i una formació constant, de la fe en Jesucrist ressuscitat.

Parròquia de Sant Esteve (Ciutadella)

Parròquia del Carme (Maó)